

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 729/2026
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцеларија Врање, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 274/2026 од 27.01.2026. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 274/2026 од 27.01.2026. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 274/2026 од 27.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 274/2026 од 27.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 342/25 од 19.11.2025. године, којом је обавезана тужена да тужиљи, на име дуга по пресуди Основног суда у Врању П1 1795/16 од 22.06.2017. године, по решењу Основног суда у Врању ИИ 5524/2017 од 01.11.2017. године и закључку Јавног извршитеља Александра Николића из Врања ИИ 4157/2017 од 08.11.2017. године, исплати на име парничних трошкова 43.407,00 динара са законском затезном каматом од 27.07.2017. године до исплате, на име трошкова извршења пред судом 8.412,00 динара и на име предујма и награде јавном извршитељу 11.674,84 динара, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 64.778,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је наплата потраживања које тужила има по пресуди Основног суда у Врању П1 1795/16 од 22.06.2017. године, по решењу Основног суда у Врању ИИ 5524/2017 од 01.11.2017. године и закључку Јавног извршитеља Александра Николића из Врања ИИ 4157/2017 од 08.11.2017. године, а ради наплате новчаног потраживања из радног односа. Побијана пресуда којом је тужбени захтев усвојен донета је применом одредбе члана 14. став 1. Закона о стечају и 414. Закона о облигационим односима на основу утврђеног чињеничног стања да је тужена оснивач правног лица на које се не примењује Закон о стечају за обавезе према повериоцима, па је, као солидарни дужник, у обавези да тужили исплати предметно потраживање. Одлука која се побија посебном ревизијом не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем како је у овом предмету, а застарелост на коју тужена у ревизији указује зависи од доцње, што је чињенично питање па, с тим у вези, нема услова за уједначавање судске праксе.

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужба односи на новчано потраживање у ком случају се за дозвољеност ревизије примењују исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање (члан 403. став 3. ЗПП). Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 29.05.2025. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 63.466,84 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, односно да се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код које је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић